

ofte lægges en overordentlig stor og uforklarlig Bægt, og det er dernæst meget ofte, at man har Vanskelighed ved at vide, hvad det egentlig er, der karakteriserer den Uorden, Mangel og Principløshed, der tillægges Regnskaberne. I den Maade, hvorpaa Statsrevisionen tager til Orde ligeoverfor Regjeringen, skal jeg ikke nægte, at jeg finder, at der ikke sjældent slaaes ind paa en Tone, som jeg ønskede kunde blive ændret, og som det glæder mig at see ændret i Beretningen for det paafølgende Regnskabsaar, men af hvilken der i dette Aftstykke endnu findes meget tydelige Spor. Det er ikke en ganske simpel og rolig Fremstilling af Divergenspunkter; men der fremtræder en meget stærk polemisk Charakter i disse Udtalelser. Jeg skal, for ikke at lade dette staae hen uoplyst, tillade mig at fremhæve et enkelt Punkt som Exempel. Der er saaledes et Punkt, man uafslæbelig seer paradere, og som er opstillet, som om det var det, det Hele dreiede sig om. Det er det, som kommer til Orde i den Form, at det skal være de virkelige til Finantsaaret hørende Indtægter og de virkelige for Finantsaaret faldende Udgifter, som Regnskabet skal indeholde, at man ikke maa blande de forskjellige Finantsperioder sammen, at Regnskaberne skulle afsluttes ved Finantsaarets Udgang, og at enhver senere Efterbetaling er meget uheldig.

Jeg har om dette Punkt tidligere fundet Anledning til at udtale mig, og idet jeg henholder mig til disse Udtalelser, skal jeg blot bemærke, at det umulig kan gennemføres, og at det ikke lader sig opnaae paa den Maade, det er foreslået, og der maa paa en eller anden Maade gives efter med Hensyn til den Form, som man vil paabyrde Regnskabet enten ved at forandre Betydningen af, hvad der skal staae paa de forskjellige Regnskaber, eller ved at forandre Perioden, inden hvilken man vil have Regnskaberne afslagne. Naar man slaaer op i Revisionsberetningen paa Pag. 56, hvor der findes Bemærkninger med Hensyn til et Punkt af Specialregnskabet under Indenrigsministeriet, vil man see, at der fra Statsrevisionen doleres over, at der ved Specialregnskabet for Bornholms Regningsvæsen findes vedlagt som Bilag en Dwittering, der var dateret den 23de Mai 1856, det vil sige, da Regnskabet skulde

have været afsluttet og kun angaaet Udgifter til 31te Marts 1856, doleres der over den store Uorden, at Regnskabet, der angiver sig afsluttet den 31te Marts 1856, havde til Bilag en Dwittering, der var dateret den 23de Mai 1856. Det er det, der ankes over. Ministeriet svarede hertil paa en Maade, som forekommer mig fuldkommen tilfredsstillende. Naar jeg udtaler dette, behøver jeg ikke at tilføie, at det ikke er en Besvarelse, fremkommen fra det Ministerium, som jeg har foreslaaet, ellers vilde jeg naturligvis ikke have tilladt mig at give en saadan Bedømmelse. Svaret lyder saaledes: „Foraauidt Statsrevisionen derhos har henledet Opmærksomheden paa det formeentlig Urigtige i, at der ved Specialregnskabet for det bornholmske Regningsvæsen er benyttet et Bilag, dateret 23de Mai 1856, uanset at Regnskabet er dateret 31te Marts 1856, skal man bemærke, at det omhandlede Bilag, nemlig Ministeriets Dwittering for Modtagelsen af det Beløb, hvormed Indtægten i Aarets Løb havde overstegit Udgiften, og som derfor efter Regnskabets Afslutning indsendes til Indbetaling i Statskassen, nødvendig maatte være af en senere Dato end Regnskabsafslutningen, men ikke desto mindre maatte benyttes til Documentation ved Regnskabet, som, uagtet det er afsluttet og derfor dateret den 31te Marts 1856, selvfølgelig ikke kan være udarbejdet samme Dato.“ Naar Regnskabet opgjøres, og et Overstud er fremkommet, og dette skal indsendes, forekommer det mig selvfølgelig, at det maa forholde sig saaledes, at skøndt Regnskabet er afsluttet den 31te Marts, dette dog ikke kan være udarbejdet samme Dag. Dermed maatte man antage, at denne Sag var afsluttet, og at der ikke kunde være nogen Tvivl til videre at holde fast paa dette Punkt. Men ikke desto mindre findes der dog nedenunder endnu en Bemærkning fra Statsrevisionen. For at gjøre det Hele fuldstændigt, skal jeg først oplæse Slutningen af Ministeriets Svar: „Ligesaa lidt som derfor vedkommende Generaldecisorat ved Regnskabets Revision har fundet Anledning til at foreholde Regnskabsføreren den af ham brugte Fremgangsmaade som en Uorden ved hans Regnskab, ligesaa lidt finder Ministeriet hertil nogen Anledning“; — jeg kan heller ikke see, at